

Finansministeren (Brandes): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 139 af 17. Marts 1917 om Tillægsafgift paa Spiritus og i Lov Nr. 119 af 8. Juni 1912 om Beskatning af Spiritus*. Den gældende Lov om Tillægsafgift paa Spiritus udløber den 31. Marts 1918, og alene af den Grund vil det være nødvendigt at fremsætte et Forslag til Lov om Forlængelse af denne Lov. Enhver vil forstaa, at denne Lovs Gyldighed maa forlænges indtil Udgangen af Aaret 1918 i Lighed med de Skattelove, der er vedtagne af Rigsdagen og stadfæstede af Kongen den 13. Oktober i Aar. Lovforslaget gaar da ogsaa ud paa, at den gældende Lov forlænges, ligesom det indeholder en Bestemmelse om, at dette Lovforslag, hvis det ophøjes til Lov, skal gælde for den samme Periode.

Men Hovedhensynet med at forelægge dette Lovforslag er dog at skaffe Statskassen en meget betydelig Indtægt, og hvis Rigsdagen billiger Lovforslaget, og det Forhold, som foranlediger Lovforslagets Fremkomst, tillader det, maa jeg sige, at denne Indtægt vil komme ind i Statskassen. Forholdet er, at ved en indenrigsministeriel Bekendtgørelse af 6. Oktober i Aar blev Udleveringen af den Drikkespiritus, der henlaa paa Fabrikkerne, forbudt, saa at der siden intet har kunnet udleveres og intet sælges. Den Beholdning, der henlaa paa den Tid, og som henligger der endnu, er 400,000 Liter ren Alkohol, og den vil, omsat til Drikkespiritus i de tre Arter, hvorpaa der er sat Maksimalpris her i Landet, og som ogsaa er de tre Hovedarter, der drikkes her, blive omtrent 1 Million Flasker. Der ligger 400,000 Liter ren Alkohol, og deraf kan indvindes 100,000 Liter Taffelakvavit, 100,000 Liter fuselfri Akvavit — det er simple Akvavit, der kaldes saaledes i Modsetning til Taffelakvavit — og 180,000 Liter almindelig Brændevin. Denne Beholdning kan ikke tænkes at blive forøget i den nu kommende Tid. Der vil ikke være nogen Sandsynlighed for, at Fabrikkerne atter vil komme til at fremstille saadan Drikkespiritus, som der her er Tale om. Jeg tør ikke absolut benægte Muligheden deraf, men Sandsynligheden er overordentlig ringe. Sandsynligheden er ogsaa ringe for, at den Beholdning, der nu foreligger, vil blive udleveret og solgt, idet der er en Mulighed for, at andre Forhold vil komme til at virke ind, idet man muligvis vil mene, at den bør omgøres til Spiritus til tek-

nisk Brug. Paa den anden Side gøres der dog ogsaa gældende, at Arbejdet derved vil foranledige saa store Omkostninger, at det ikke vil kunne betale sig. Men herom skal jeg ikke kunne have nogen Mening. Selve Spørgsmaalet om Frigivelse af denne Beholdning ligger heller ikke under Finansministeriet, men under Indenrigsministeriet og vil kun kunne afgøres i Overensstemmelse med de Myndigheder, der har at gøre med Befolkningens Ernæring, thi Kornspørgsmaalet blander sig ind her.

Lovforslaget fremsættes da ud fra Muligheden af, at denne Beholdning frigives, og der vil da efter al Sandsynlighed blive 1 Mill. Flasker, og det vil være alt, hvad der af denne Vare — man mene om den, hvad man mene vil, det er i Øjeblikket ligeegyldigt — vil være til Befolkningens Forbrug i det kommende Aar. Det foreslaas i dette Lovforslag, at der paa denne Vare sættes en meget betydelig Tillægsafgift, en Forhøjelse, der for den billige Sort andrager 6,50 Kr. pr. Høflasker, for den finere Sort 7 Kr. og for den fineste Taffelakvavit, og hvad dermed sammenstilles, 7,50 Kr., hvilket vil foranledige, at en Høflasker vil komme til at koste — jeg kan naturligvis ikke sige det med Bestemthed, for Salgsprisen vil blive fastsat af Spiritusnævnet i Overensstemmelse med Finansministeren — omtrentlig 9 Kr., 9,50 og 10 Kr. pr. Flaske. Jeg skal senere komme tilbage til denne Pris. Det foreslaas altsaa ved dette Lovforslag, at der tages en betydelig Tillægsafgift af denne Beholdning og af, hvad der iøvrigt i det kommende Aar skulde kunne blive tilvirket her i Landet af Drikkespiritus. I Overensstemmelse hermed foreslaas det saa — og det vil neppe vække nogen Indvending —, at ogsaa de Spirituosa, der indføres af fremmed Art, skal betale en højere Afgift. Denne foreslaas sat til 10 Kr. pr. Liter Spiritus af 50 pCt. Styrke og derunder, maalt, som man plejer at gøre, efter, hvad der kaldes Tralles Alkoholometer. Denne Tillægsafgift vil være 10 Kr. i Almindelighed pr. Liter, men hvis den Tillægsafgift, som nu er bestaaende, skulde kunne indbringe mere, skal denne gælde. Man kunde tænke sig — men meget sandsynligt er det ikke —, at meget dyre Spirituosa skulde blive indført fra Udlandet, og da vil det være urimeligt, om ikke den nugældende Lov kom til Anvendelse derpaa.

Dernæst foreslaas det, at den nuværende Godtgørelse for denatureret Spiritus, der ligger mellem 76 og 77 Øre, nærmest